

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 588/2016
27.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Лидије Ђукић, председника већа, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари предлагача М.В. из Б., кога заступа пуномоћник Ф.В., адвокат из Б., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Р4 и 523/15 од 18.02.2016. године, у седници већа од 27.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача, а решење Вишег суда у Београду Р4 и 523/15 од 18.02.2016. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Р4 и 523/15 од 18.02.2016. године, одбија се као неоснован захтев предлагача којим је тражио да се утврди да му је у извршном поступку Првог основног суда у Београду у предмету И 5718/15 повређено право на суђење у разумном року уз налог да се отклони наведена повреда доношењем одлуке о предлогу за извршење уз одређивање примерене накнаде за повреду права на суђење у разумном року у износу од 30.000,00 динара и одређивања трошкова поступка.

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавио жалбу побијајући првостепено решење због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба поступка заштите права на суђење у разумном року.

Одлучујући о изјављеној жалби на основу члана 86 став 3. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" 116/08... 101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) и на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку ("Службени гласник РС" 25/82... "Службени гласник РС" 46/95... 46/14), на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова, па је нашао да је жалба предлагача неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. ЗПП на које Врховни касациони суд као другостепени у овом поступку, пази по службеној дужности, а предлагач у својој жалби на друге повреде парничног поступка не указује. Чињенично стање је потпуно и правилно утврђено и материјално право је правилно примењено.

Према утврђеном чињеничном стању, предлагач је 15.04.2015. године Првом основном суду у Београду поднео предлог за извршење против извршног дужника Републике Србије, а ради намирења износа од 24.000,00 динара са каматом и трошкова извршног поступка. Након што је извршни поверилац по налогу суда уредио предлог за извршење 06.11.2015. године извршни суд је донео решење о извршењу. С обзиром да је предлог за заштиту права на суђење у разумном року поднет 18.09.2015. године првостепени суд налази да није дошло до повреде права на суђење у разумном року због чега је захтев као неоснован одбијен.

Правилно је закључио првостепени суд да у конкретном случају није повређено право предлагача на суђење у разумном року без обзира што се ради о поступку извршења коме је претходио поступак мирног решавања спора са јавним правобранилаштвом и који је трајао још од 2013. године, како то предлагач наводи у жалби. Разуман рок за окончање судског поступка је фактичко питање и тај рок зависи од сложености чињеничних и правних питања, поступања суда и других учесника у поступку, значаја спорног права за учеснике у поступку као и од дужине трајања самог поступка. Иако се у конкретном случају не ради о сложеним правним и чињеничним питањима укупно трајање поступка, у шта се рачуна период од подношења предлога за извршење па до подношење предлога за заштиту права на суђење у разумном року а не и претходни поступак посредовања пред јавним правобраниоцем, је кратак тако да не оправдава усвајање захтева предлагача у конкретном случају. Предлог за извршење је поднет у априлу месецу, а предлог за заштиту права на суђење у разумном року у септембру месецу 2015. године, дакле, после пет месеци, што свакако није период у коме је могло да дође до повреде права на суђење у разумном року.

С обзиром да се осталим жалбеним наводима не доводи у сумњу напред наведени закључак то је и одлучено као у изреци на основу члана 401. тачка 2. ЗПП.

**Председник већа
судија
Лидија Ђукић,с.р.**